

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

† Protopresbiterul Mihail Costescu al Mehadiei.

Subit ca din senin cum numai ea răpește, moartea, a dus din mijlocul nostru pe blândul protopresbiter al Mehadiei, Mihail Costescu.

Cu o săptămână înainte săvârșise doar sfințirea monumentului dela Bozoviciu, apoi luase parte activă la lucrările Adunării eparhiale — iar cu o zi înainte fusese întreg și sănătos, fără să bănuiască, năprasnica vecinătate a morții ce-l păștea. Crudă și fără cruțare, cu tentaculele sale nveninate ea s'a furișat în sanctuarul acestei vieți candido și... Marți la amiază protopopul Miloș n'a mai fost între cei vii. Sufierea îi amorțise pe buze; ritmul vieții a stat pe loc; un atac de inimă îl lovise... Și omul n'a mai fost om, ci praf și pulbere, în bătaia vântului...

Un an de zile nu se împlinise încă de când neprihănită lui viață și pastorația-i de model îl învredniciseră de a fi hirotosit întru protopresbiter pentru văduvitul tract al Mehadiei; un an de zile, de când recunoștința găsisse momentul să încununeze zelul unui om după cuvenitu-i merit. Și iată că omul nu s'a putut bucura de nimica; neființa, care i-a strivit dorul de muncă, i-a curmat orice bucurie: iar împotriva rânduirilor celor vecinice, omul nu poate protesta, nici murmura...

Văduvitul scaun al Mehadiei deplânge pe bărbatul, care abia sălășluit acolo, a știut să împrăstie larg spiritul de pace, frățietate, răspândind în aceeaș vreme o viață morală exemplară și poate mai presus o fanatică iubire de neam și lege — păstrată și perpetuată în urmașii vitejilor grăniceri.

În vijelioasele vremuri din trecut, această bărbătească dragoste de neam a celui adormit

în Domnul, îi făcusese drum de martiriu către temnițele ungurești. Parchetul din Caransebeș, temnița de pomină a Seghedinului a fost plata ce i s'a dat de birnicii vremii, pentru nevino-vata vină, că-și iubea prea mult neamul său. Și fiindcă în Caransebeș îl cerceta des unchiul său iubit, actualul îndurerat P. S. Episcop al nostru, locatarul închisoarei, preotul Costescu, suspiciat și mai mult, avu să îndure o furie potențată, să ispășiască un păcat îndoit...

Acum zece ani, dupăce s'a potolit furtuna, eșit-au din această involburare mulți mulți cunoscuți și anonimi eroi... Cei îndrăsneți și după luptă, au bătut la ghișeu recunoștinței naționale, dar cei puțini, modești, au preferat ca ei să mulțumiască în taină lui Dumnezeu pentru toate. Așa a făcut și defunctul protopresbiter Mihail Costescu, pe atunci modest preot în Eșelnița...

Modest, preamodest a fost fericitul adormit; deaceea însaș dignitatea de protopresbiter a primit-o cu multă sfiială. Cu suflet și inimă curată, evita orice așizare și multe-multe împrejurări din viața lui îi afirmă și accentuau modestia și sfiiciunea firii sale! Aproape simultan cu pierderea preotului Romulus Novacoviciu această încercare este grea pentru noi, cu atât mai mult, că se îngroapă asemenea virtuți, tot mai rare și mai rare.

Cu preotul bun și virtuos, pământul cel lacom înghite printr'ansul pe tatăl a cinci orfani nemângăiați; cinci inimi întristate alături de o mamă rămasă fără sprijin, fără reazim...

Dumnezeu, a Căruia îndurare este mare, să dea întristatei familii mângăierea sa cea sfântă și întăritoare, iar celui adormit odihnă în ceata aleșilor Săi!

10 MAI.

Popas în frământările de toată ziua! Zi de reculegere și întărire sufletească!... Zi de înviore și înălțare sufletească!...

Regină între zilele de sărbătorire națională, căci cu venirea ta gândul nostru se îndreaptă nu spre frântură din durerosul ori gloriosul trecut al neamului ci, spre întreg acest trecut!...

Firul lui se deapănă în mintea noastră întreg azi, iar faptele încrustate pe el ne încălzesc și fac să tremure de mulțumire ființa noastră privind la ce-am fost și... ce suntem astăzi!... Și sufletul nostru plin de mulțumire răspândește strălucirea luminii de după furtună! O, Doamne și cât de năpraznice au fost aceste furtuni cari atâta amar de vreme ne-au bântuit și frământat!...

Haina ta de sărbătoare, 10 Mai, este țesută din entuziasmul sufletului liberat de jug și umilire, este împletită din pacea cugetului scăpat de obidă și vrășmășie, este împodobită cu isbânda viteazului neînfricat și modest și răspândește lumina ochiului în care — curmându-se lacrima — licărește mulțumirea și fericirea!... Tronul tău sprâjinit pe glorie și progres este înălțat pe treapta cea mai de sus a scării și de acolo — far scânteielor — luminează calea și călăuzește pașii neamului tău spre țelul pus de ziditorul lui!...

Poporul românesc de atâtea ori te-a sărbătorit; de atâtea ori stăruința lui în drumul idealului moștenit dela moși-strămoși s'a întărit la strălucirea ta, iar ținerea de minte i s'a întărit ascultându-ți preamărirea!... De atâtea ori inima i s'a încălzit și tot la fel lacrimi de fericire i-au înecat ochii privind la ridicarea ta, căci în această ridicare a ta este însăși povestea lui fecior de împărat asvârlit și părăsit departe de casa părintească, greu de sprâjinit și ajutat și cu sfatul și cu fapta, — de frații săi;... prădat și jefuit de toți vecinii cari n'au văzut în el decât braț de muncă și isvor nesecat de bogat câștig; luându-l — Ungurul — punga cu aur dela brâu, lăsându-l îndoit de spate de durere...; Muscalul sumanul din spate, iar Neamful, lăsându-l desculț și cu capul descoperit... Ba și mai rău. L-au învrăjbit pe el împotriva lui însuș ca să nu aibă timp să observe că eră prădat.

Dar s'a ridicat, căci s'a deșteptat din vraja în care a fost prins; s'a împăcat cu sine, și-a luat conducător înțelept, a pornit lupta împotriva Turcului ce-i sta în cărcă și-i sugea vloga, și a învins... S'a întremat și și-a luat înapoi încălțăminte, iar acum de curând a pornit lupta împotriva jezuitorilor și, o, Doamne, și-a luat înapoi și sumanul și căciula și punga cu avuția!...

Așă se sfârșește lanțul suferințelor tate — poporul meu — cu bucurie!... Deaceea sărbătorirea de azi este mai înălțătoare și mai impunătoare ca oricând.

Dea Domnul ca strălucirna ta de caum — țepușe orbitoare în ochii vrășmașilor — să fie alungătoarea întunerecului ce-a cuprins unele minți și suflete ale noastre! Dea Domnul ca la căldura ta să se topească ghița ce de atâtea ori se prinde în calea entuziasmului următor în împlinirea idealului, iar faptele, spre a cărora preamărire ne îndemni, să fie sfătuitoare pildă și nouă și urmașilor noștrii!...

D. Popescu.

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului perioada XX, sesiunea III-a convocată la Caransebeș pe Duminica Samarinenții, 28 Aprilie 1929.

ȘEDINȚA II-a.

Ținută Luni la 29 Aprilie 1929 ora 10 a. m.

Președinte: Prea Sfinția Sa D-l Episcop diecezan **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar: **Dr. Iosif Ieremia.**

15. Se cetește protocolul ședinței prime și se autentică.

16. Comisiunea bisericească, prin raportorul ei Ioan Geția referă asupra raportului general al Consiliului eparhial secția administrativ-bisericească pe anul 1928 și propune:

I. În general:

„Raportul se ia la cunoștință și se aclude la protocol sub C.

II. În special:

Ad. I. g. Adunarea eparhială ia act de frumoasa luptă dusă de preoșimea noastră pentru distrugerea apostasiei și întărirea credinței strămoșești și invită Venerabilul Consiliu eparhial ca să îndemne preoșimea spre intensificarea acestei lupte, atât prin morala predicată, cât și prin morala practică.

Ad. I. h. Deasemenea Adunarea apreciază și greaua luptă dusă de preoșimea noastră întru combaterea concubinatelor, deși în această luptă preoșimea nu este sprijinită de autoritățile Statului, în măsura recerută de importanța acestei lupte.

Ad. VI. Adunarea eparhială cu deosebită bucurie ia la cunoștință întregirea tuturor catedrelor dela Academia teologică.

Ad. XIV. Adunarea eparhială împărtășește îngrijorarea Venerabilului Consiliu eparhial relativ la viitoarea soartă a credincioșilor noștri rămași în afară de granițele politice ale Țării noastre și roagă pe Prea Sfințitul și Venerabilul Consiliu eparhial ca și pe viitor să stăruie cu aceeași râvnă și abnegațiune ca legăturile sufletești ale acestor fii răzleșiți, cu conducerea centrală nu numai să se mențină, ci chiar și mai mult să se intensifice prin asigurarea drepturilor lor bisericești și culturale pe baza Statutului organic șagunian, — în cadrele ortodoxiei noastre străbune, Adunarea eparhială exprimă preoșimei admirația sa pentru zeloasa activitate bisericească și culturală cu atât mai mult, că preoșimea în această muncă este sprijinită numai de pușini intelectuali mireni rămași în acele ținuturi.

Ad. XV. Adunarea eparhială aduce vii mulțumiri Prea Sfinției Sale Episcopului diecezan, pentru dragostea părintească ce a dovedit față de fiii săi credincioși și pentru jertfa și osteneala ce a adus întru mângâierea acestora și întărirea lor în credința străbună.

Ad. XVI. Adunarea eparhială asemenea aduce mulțumiri Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului Filaret Mustăcare și la adânci bătrânețe n'a pregetat să se coboară în mijlocul fiilor sufletești din comuna Gavojdia pentru a sfinți biserica de acolo și ca să-i lumineze și să-i îndrepte pe calea sfintei evanghelii a Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Deputatul Dr. George Gârda luând cuvântul în ce privește lupta față de sectanți, propune ca remediu practic pentru combaterea lor, ca preotul să fie exemplu viu de moralitate, înaintea credincioșilor săi nu numai cu cuvântul ci și cu purtarea sa în viață socială și familială.

Deputatul Octavian Jucu ar dori să i-se comunice cauzele amânării întregirii postului de protopresbiter al Logojului. Prea Sfinția Sa îi răspunde imediat, că toate formalitățile pentru întregirea protopresbiteratului sunt făcute, iar publicarea concursului a suferit amânare tocmai luând în considerare importanța postului de protopop al Logojului.

Luând cuvântul deputatul Dr. Mihail Gropșianu într-o vorbire bine întemeiată și însuflețită arată tendința celorlalte confesiuni de a face greutăți și dificultăți bisericii noastre; află de absolut necesar să ne strângem rândurile ortodoxiei noastre, care pe lângă sublimele scopuri și învățăături binevestite de Mântuitorul nostru Iisus Christos a avut și are ca scop și fericirea și propășirea patriei noastre comune.

Referitor la sectarism și concubinaj aceste plăgi-cari sau încuibat și în sânul credincioșilor noștri, sperază că vor fi înlăturate prin măsuri înțelepte.

Mulțumește Prea Sfinției Sale pentru osteneala ce și-au luat-o de a-și cerceta și mângăia personal pe credincioșii din protopopiatele Vârșeș și Panciova și-l roagă a transmite Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului Filaret — astăzi suferind — urările de bine ale Adunării eparhiale exprimându-și nădejdea că bunul Dumnezeu ni-l va aduce iarăși sănătos în mijlocul nostru.

1. Deputatul sinodal Nicolae Șofariu se simțește obligat a mulțumi Prea Sfinției Sale pentru mângăierea sufletească ce a dat-o credincioșilor ort. rom. din protopresbiteratele Panciovei și Vârșeșului din prilejul vizitațiunii canonice și roagă pe bunul Dumnezeu să-i dea sănătate și zile multe pentru a-și împărtăși credincioșii și altă dată de această mângăiere.

2. Deputatul Ioan Murgu se simte îndatorat a aduce la cunoștința Ven. Adunării eparhiale, că credincioșii bisericii noastre aparținători Regatului Sârbo-Croato-Sloven, și-au arătat alipirea față de eparhie și de biserica ortodoxă română și respective dorința de a rămânea în legătură și prin faptul, că au serbat sfintele Paști în sensul hotărârei bisericii noastre ort. rom.

3. După ce mai iau cuvântul deputații Eugen Sudreșanu și Augustin Ghilezan, discuția asupra raportului Comisiunii se încheie.

4. Prea Sfinția Sa dând unele lămuriri asupra chestiunilor ce s'au atins în vorbiri își exprimă bucuria și satisfacția ce i-au produs-o cuvântările auzite și insistând îndeosebi asupra cuvântărilor deputaților Dr. George Gârda și Dr. Mikai Gropșianu este de părerea, ca să nu așteptăm prea mult dela concursul statului pentru îndreptarea relelor din biserică, ci înviorarea necesară astăzi bisericii să pornească tocmai dela noi, biserica cea vie, căci altfel vom fi ca un corp ale căruia membre nefolosindu-se, se atrofiază. Statul să ne dea numai mijloacele materiale necesare la realizarea scopurilor sfinte ce le urmărește biserica.

După acestea se enunță ca concluz:

I. În general:

„Raportul se ia la cunoștință și se aclude la protocol sub C.

II. În special:

Ad. I. g. Adunarea eparhială ia act de frumoasa luptă dusă de preoșimea noastră pentru distrugerea apostasiei și întărirea credinței strămoșești, și invită Venerabilul Consiliu eparhial ca să îndemne preoșimea spre intensificarea acestei lupte atât prin morala predicată, cât și prin morala practică.

Ad. I. h. Deasemenea Adunarea apreciază și greaua luptă dusă de preoșimea noastră întru combaterea concubinatelor, deși în această luptă preoșimea nu este sprijinită de autoritățile Statului în măsura recerută de importanța acestei lupte.

*Ad. IV. Adunarea eparhială cu deosebită bucurie ia la cunoștință întregirea tuturor catedrelor dela Academia teologică.

Ad. XIV. Adunarea eparhială împărtășește îngrijorarea Venerabilului Consiliu eparhial relativ la soarta viitoare a credincioșilor noștri rămași în afară de granițele politice ale Țării noastre, și roagă pe Prea Sfințitul și Venerabilul Consiliu eparhial ca și pe viitor să stărue cu aceeași râvnă și abnegațiune, ca legăturile sufletești ale acestor fii resleșiți, cu conducerea centrală nu numai să se mențină, ci chiar și mai mult să se intensifice prin asigurarea drepturilor lor bisericesti și culturale pe baza Statutului organic șagunian, — în cadrele ortodoxiei noastre străbune.

Adunarea eparhială exprimă preoșimei admirația sa pentru zeloasa activitate bisericască și culturală cu atât mai mult, că preoșimea în această muncă este sprijinită numai de pușini intelectuali mireni rămași în acele ținuturi.

Ad. XV. Adunarea eparhială aduce vii mulțumiri Prea Sfinției Sale Episcopului diecezan pentru dragostea părintească ce a

dovedit față de fiil săi credincioși și pentru jertfa și osteneala ce a adus întru mângăierea acestora și întărirea lor în credința străbună.

Ad. XVI. Adunarea eparhială asemenea aduce mulțumiri Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului Filaret Musta, care și la adânci bătrânețe n'a pregetat să se coboară în mijlocul fiilor sufletești din comuna Gavojdia pentru a sfinți biserica de acolo și ca să-i lumineze și să-l îndrepteze calea sfințelui evanghelii a Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Prea Sfinția Sa Dl Episcop este rugat a aduce la cunoștința Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului Filaret — astăzi suferind — urările de bine ale Adunării eparhiale, exprimându-și nădejdea, că bunul Dumnezeu ni-l va aduce iarăși sănătos în mijlocul nostru.

Fiind timpul înaintat ședința proximă se anunță pe după masă la ore 4, iar cea prezentă se închide.

președinte:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

notar:

Dr. Iosif Ieremia.

Lucrul am săvârșit...

Ioan 17.

Apropiindu-se de sfârșit lucrul — mântuirea omului, pentru săvârșirea căruia nu pregetase a-i îmbrăca chipul — cu puține zile înainte de a fi răstignit și înmormântat, Mântuitorul rostește în rugăciunea sa arhierască către Dumnezeu Tatăl — în care se roagă pentru sine, pentru ucenici și pentru toți cei ce vor crede în El — următoarele cuvinte: „*Eu te-am preamărit pe tine pe pământ; lucrul am săvârșit, care ai dat mie să-l fac; și acum mă proslăvește Tu, Părinte, la tine însuși cu slava pe care am avut-o la tine mai înainte până a nu fi lumea. Arătat-am numele tău oamenilor...*” (Ioan 17 4-6).

Rostește Mântuitorul aceste cuvinte, — pe cari sf. Biserică ni le-a amintit prin evanghelia din Dumineca trecută — cu cugetul împăcat că și-a adus la îndeplinire misiunea Sa, de a învăța pe om calea spre mântuire stând, totdeauna, însuș ca exemplu viu.

Pentru săvârșirea lucrului dat îndură chinuri, tot pentru aceasta moare și înviază; pentru aceeaș săvârșire — și după înviere — mai rămâne între ucenici încă patruzeci de zile ca să-i lumineze și să-i întărească pentru munca pe care trebuiau să o înceapă.

Cu cugetul împăcat, dar, pentru că își împlinise lucrul, „*s'a depărtat dela dânsii și s'a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu!*” (Marcu 16 19).

Exemplul Lui l-au urmat și apostolii săi. Întăriți de Duhul Sfânt au răspândit faptele și cuvintele Lui *la toată zidirea*, așa că atunci când moartea le-a rupt firul vieții și le-a întrerupt propoveduirea, aducându-le și odihna și cununa de martiri, au putut rosti tot cu pace în suflet și curățenie în cuget, aceleași cuvinte rostite de „*Domnul*” lor, pentru răspândirea numelui și învățaturii căruia, în toată clipa vieții lor nu preocupaseră nici zelul și nici truda.

Acelaș exemplu l-au urmat și ucenicii acestora și toți cei ce s'au învrednicit să fie numiți de Biserică: *sfinți, martiri și mucenici.*

*
*
*

Acelaș exemplu ne pune în față Biserica în tot timpul și tot locul. Îl urmăm noi însă? Nu, căci gândul nostru, sufletul nostru, mintea noastră este îndreptată spre altele; spre Mamona, nu spre Christos și cuvântul Lui. Inima noastră se îndreaptă spre plăcerile trupului, iar mintea, care ne-a fost dată spre a fi pusă în slujba mântuirii sufletului, lucrează spre pierderea lui, se trudește spre a găsi calea și mijloacele ca să poată înmulți plăcerile trecătoare. Și vremea trece, iar plăcerile gustate *fără saș* grăbesc ruina trupului, sporind totdeauna și povara de păcate a sufletului!

Și când va veni timpul ca să ne înfățișăm în fața celui ce ne-a zidit și care ne-a fixat un scop în viața noastră pe acest pământ, — acela de a preamări pe Dumnezeu și de a ne pregăti pentru viața cea vecinică —, în fața celui care și-a jertfit pe Fiul Său iubit pentru ca să ne șteargă păcatele și să ne ridice iar la strălucirea și fericirea dinainte de păcat, atunci ce vei răspunde creștine? Vei putea tu răspunde ca Mântuitorul tău? Vei putea tu răspunde ca ucenicii Săi? Sau ca sfinții Săi, ca martirii sau ca mucenicii Săi? Sau măcar ca semenii tăi cari îi urmează cuvântul și legea pusă în față de Biserica Lui, semenii pe cari tu îi disprețuiești și îi batjocorești numindu-i proști? Pe cari tu îi consideri că nu știu ce vor și te miri de ce mai trăiesc!... Cari după părerea ta *înțeleaptă și înțelegătoare a vremii*, sunt niște întârziați, niște ficioși și încurcă-lume! Tu cel care ai urât pe aproapele tău și l-ai clevetit... Tu cel care ai furat pe văduvă și ai asuprit pe orfan... Tu cel care nu te-ai îngrijit de cel bolnav și nici n'ai cercetat pe cel din închisoare... Tu cel care ai alungat cu înjurături și lovituri pe cel sărman și lipsit... Tu cel care ai sărăcit cu camăta pe cel pe care lipsa l-a adus să te roage de ajutor... Tu cel care din averea ta, din comoara ta n'ai cheltuit decât pentru tine și plăcerea trupului

tău... Ce vei răspunde când va trebui să-ți închei lucrul? Vei putea spune tu, că în viața ta toată munca ta a fost ca să-L preamărești pe Dumnezeu? Bine, când vei fi în fața lui Dumnezeu lucrul tău va fi săvârșit. Dar lucrul acesta făcut de tine în viață, a fost lucrul pe care ți l-a dat, ți l-a hotărât ție ca să-l faci? Lucrul la care te îndeamnă și pe care ți-l cere Biserica Lui să-l săvârșești? Ai arătat tu numele Lui, ai răspândit tu acest nume altfel decât prin înjurături și blesteme — pe cari recunoaștem că le rostești cu preamultă îndemânare... Și dacă tot timpul vieții tale ai slujit diavolului și slugilor lui, atunci ai tu drept să-l numești pe Dumnezeu „Părinte“, ai tu drept, poți tu — ca Mântuitorul, ca ucenicii Săi, ca sfinții, ca martirii și mucenicii, ca semenii tăi cari îi ascultă și urmează cuvântul —, să-I ceri să te preamărească? Poți tu să-I ceri să te facă părtăș la *mărirea și fericirea dreptilor Lui?!...* Poți tu să te înfățișezi în ori ce moment în fața Dreptului Judecător și cu inima curată și cugețul împăcat să rostești cuvintele de mai sus ale Mântuitorului așa cum au făcut ucenicii și sfinții Lui?... *Poți tu să spui, că ai urmat exemplul Lui?!*

Iată, iubite frate, o întrebare pe care — dacă te-ai dus la Biserică și ai ascultat sfânta Evanghelie atent și desbrăcat de *toată grija cea lumească*, așa cum se spune la heruvic, nu se poate să nu ți-o pui. Dacă răspunsul este contrar sau dacă nu poți răspunde deloc, dacă ai rătăcit în cale sau te-a acoperit noroiul păcatelor, nu disperă, ci întoarce-ți gândul și pasul către Christos și biserica Lui — Ascultă-I graiul și practică-I învățătura. Atunci vei fi cuprins și tu de mulțumirea și fericirea sfinților Lui. Atunci vei putea și tu răspunde împreună cu apostolul: *Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s'a gătit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul... (II Cor. 4, 7-8)*. Atunci numai vei putea și tu răspunde împreună cu Mântuitorul Christos: „...acum mă proslăvește tu, Părinte, la tine... (căci) lucrul, care ai dat mie ca să-l fac, am săvârșit...“

D. Popescu.

Cuvinte înțelepte.

Între cele 24 de ciasuri ale zilei, găsiți unul în care să puteți vorbi și cu voi înșivă.

Nu e tare cine intră în cetățile allora, ci e tare cine știe să se împotrivescă allora, în cetatea lui însuș.

(D. G. Chifoin „Crestături“)

O șezătoare religioasă-culturală.

Numele cu care am botezat coloana cuvintelor dedesubt, aproape nu mai impresionează pe cetitorul intelectual. Și, date fiind atâtea considerații, e firesc să fie așa. Ziarele mărunte și îndeosebi cele de mare tiraj sunt nelipsite de rubrici cu *șezători culturale, șezători filantropice — de binefacere etc.* Băgați însă de seamă; aici este vorba de șezători *religioase-culturale*, o categorie de șezători, practicate poate în altă parte, în tot cazul cam uitate acasă la noi.

Cetitorul intelectual nu înțelege sau înțelege de tot puțin, ce enormă importanță are o atare șezătoare, mâncată din dorința de a propovădui cuvântul învățaturii creștine între credincioșii satelor noastre. Este în schimb conștientă de aceasta preoțimea noastră! Nu știu însă de ce cuvintele preotului — când răsună în biserică — nu află totdeauna teren prielnic de aplicare în inimile credincioșilor. Să fie oare obicinuința și contactul zilnic cu preotul motiv, ca credinciosul să se comporte cu tot mai puțină deferență cu păstorul său sufletesc; ca el să mai întrelase din îndeplinirea sfaturilor și observarea învățăturilor primite dela preot; și pe de-ăsupra, să treacă nepăsător, chiar semeț alături de dânsul?!... O șezătoare religioasă la țară îți oferă multe constatări. În tot cazul, polarizate în jurul preotului, — aranjate cu concursul lui, dau prilej păstorului sufletesc să se afirme ca atare în ochii turmei sale cuvântătoare; să-și întărească prestigiul, să-și reînnoiască puterile de muncă!

Pe lângă acest profit, dobândit pe nesimțite de către preot, din șezătorile religioase culturale, ca dintr'o mană cerească, se înfruptează sufletele credincioșilor.

Acest îndoit folos mi-a fost dat să-l constat la șezătoarea religioasă-culturală, ținută Duminecă la Prisaca. Șezătoarea — cea dintâi din seria șezătorilor proiectate a se ține în satele noastre — s'a făcut din inițiativa dlui profesor de teologie *Dumitru Popescu*, și s'a dat de către clericii anului al III-lea dela Academia noastră teologică, conduși de acest harnic profesor.

Porniți dar de dimineață cu un camion, au ajuns în Zăguzeni tocmai în preajma începerii sfintei liturgii. Aci au participat la subă; corul a cântat ecteniile și a dat toate responsoriile liturgice. După priceasnă a predicat studentul Ion Ostrovan. Credincioșii, dornici de hrană duhovnicească l-au ascultat cu multă luare aminte. Dealtfel predica a fost bine chibzuită. Orbul din evanghelie, cu virtuțile sale frumoase — tăria de caracter în mijlocul fariseilor întăriți și recunoștința lui către cel care i-a dat lumina trupească — au fost bine reliefate în predică și recomandate, în același timp, credincioșilor de față..

După masă pela orele 3 s'a continuat — mai bine zis s'a început — șezătoarea propriu zisă în comuna învecinată, Prisaca. Prea puțin avizați, cre-

dincioșii din Prisaca au umplut totuș sala — dealtfel încăpătoare a școlii; din Zăguzeni încă au participat o seamă de bărbați și femei, așa, că la începutul programului sala a fost arhiplină, ba s'au umplut și coridoarele și curtea!

Preotul comunei *Ioan Daicovicu* bineventează pe clericii veniți în mijlocul comunei păstorită de dânsul, spre a pune în practică învățăturile culese în școală pe de o parte, iar pe de alta aducând din lumina cuvântului dumnezeesc lumină nouă pentru reaprinderea și înflăcărea inimilor credincioase dela sate. Corul teologilor, condus de P. Beutură, execută mai multe bucăți religioase și populare. Din tabăra locală răspunde surprinzător corul țăranilor instruit și dirijat de învățătorul locului *Pavel Maroevicu*. Clericul Tiberiu Șuta, printr'o reușită cuvântare a arătat *calea ce duce la bunăstare*. Deși cu caracter filosofico-pedagogic urzită, beteala cuvântării au format-o proverbe și zicători luate, în mare parte, tot din popor. Deaceea publicul s'a și arătat satisfăcut când dimpreună cu vorbitorul a ajuns la concluzia că adevărata cale, ducătoare la bunăstare este calea omeniei, a cinstei!... Cuvântul de încheiere îl rostește profesorul conducător *D. Popescu*, manifestându-și părerea de bine, pentru primirea ce s'a făcut, pentru numărul mare de credincioși cari au dat ascultare modestului program; dând expresie, bucuriei că aici se găsește o altă muncă mai veche, cu rădăcini adânci, se declară mulțumit de impresia produsă prin această muncă, care dealtfel nu este decât o adăogire, o completare a unei munci serioase, de toată ziua, ce se desfășoară în această comună. Urează spor înainte corului tinerimii din comuna Prisaca.

Reflecții generale asupra astorfel de șezători am cam făcut la începutul acestei dări de seamă. Șezătoarea dela Prisaca, în special a fost un succes, din toate punctele de vedere. Un succes cu atât mai de laudă, cu cât este întâia șezătoare de acest gen, fa sate. ...Cei cari au partea cuvenită în aceasta să nu se mândrească, ci mai de grabă să-și întefiască puterile de muncă spre a aduce — la nevoie — chiar jertfe; căci munca este grea, iar la muncă grea se cere jertfă!

Cel mai apropiat „deaproapele meu“.

Meditație de preotul: *Sinesiu Bistreanu*.

(Continuare).

II. Pentru timpul când v'ar invrednici Dumnezeu cu vârsta bătrâneții, devenind bunică, încă aș avea să vă amintesc ceva din porunca iubirii deaproapelui. În scrisoarea sa către Evrei scrie apostolul Pavel: „Prin credință Iacob murind, a binecuvântat pe fiecarele din fiii lui Iosif“. 11, 21.

Cuvintele acestea au și acum întâietate, căci în întreaga lume nu este nicăiri mai mare binecuvântare decât atunci când înzestrea Dumnezeu o familie cu darul de a posedea bătrâni cu frica de Dumnezeu și

stimați de membri familiei. De veți deveni odată și voi bunici, credeți că nu mai sunteți de folos, nu contribuiți mai mult la fericirea deaproapelui vostru? Dar vedeți răspunsul ce ni-l oferă tot apostolul Pavel, când scrie: „Bătrânii să fie treji, cucernici, înfrânați, statornici în credință, în dragoste, în răbdare. Asemenea și bunicele să se poarte cu sfințenie încuviințate, neclevetitoare, învățătoare de bine“. Tit II. 2-3.

Aci este oglinda bătrâneții sfinte.

Fizicul, puterea corporală și-a abzis serviciul, nu mai puteți fi de folos casei ca odinioară... și totuși... vi se dă prilej a îndeplini multe afaceri mai mici; asta o faceți ajutând mereu și veghiind cu ochiul ager, folosind cu sfatul înțelept și plin de pățanie. Devenind moșnegi veți îndemna și sfătui pe cei tineri la frica de Dumnezeu, la cinste, temere de lege, moralitate, așa cum se cuvine unei case de creștin. Pe când bărbații robuști vor munci în câmp, la moșie, în șoproane, cei micuți se joacă pe genunchile bunicei și privesc cu drag în ochii ei blăjini și sinceri, ascultând cu atențiune vorbele ei blânde.

Bunica, șezând pe scăunelul de lângă cuptor, toarce firul din caier, e însă pururea îngândurată, cucernică și liniștită în ținută, or că va ținea nepoțelul în brațe... va începe a șopti încetinel a povestii despre Dumnezeu și despre copilașul Iisus, despre Maica sfântă ș. a. Acestea sunt amintiri cari dau tinerimei orientări și pentru viitorul lor și pentru întreaga viață, căci ulterior ne convingem că acești bătrâni leagă tot mai dârz relațiile dintre membrii familiei, netezesc greutățile și pun temelie păcii. Rezultă că încă ca școlari să ne deprindem a ne însuși tot ce este onest, bun și moral, ca să devenim cu timpul bunici, ajunși în posibilitatea de a da sfaturi și povețe la acei tineri fără pățanie, cari vor alerga să-și descopere nenorocirea și să plece mângăiați și plini de curaj și nădejdi, căci experiența bogată, suferințele îndurate în viață, purtând cu indulgență crucea... acestea orientează cum să fie povățuiți.

Zicevă-ți: sunt bătrân și mai mult nu pot! Da, ești bătrân, odihnește-te pe cea laviță ori păzește patul, că totuși ți se dă un câmp întins în iubirea deaproapelui. Mori! Rămân însă neuitate sfaturile tale și se vor repeta adesea de nepoții tăi cuvintele de mângăere ce le rostiai, iar nepoțelul — deși mort ești — va privi în toată viața sa spre iconița ta și nepoțica se va simți mândră când îi vor zice, că-ți seamănă ție bunică de mult plecată.

(Urmează).

Ș T I R I

Locale.

Săptămâna înălțătoarelor serbători naționale, a ridicat orașul nostru la nivelul însemnătății sale cultural-naționale.

Ziua Eroilor a dat populației prilejul norocos să asiste la desvelirea plăcii comemorative a eroului dela Jiu — Generalul Ion Drăgălina — pusă pe zidurile casei lui natale. Cuvântările rostite, atât de colonelul batalionului de vânători, Dl N. Savu, cât și a Dlui primar al orașului F. Pauck, au făcut să străbată

prin miile de inimi ale celor asistenți, întreg fiorul epopeicelor învălmășaguri, care au dus la întregirea de astăzi a Românilor. Placa ce comemorează pe eroul răsărit din acest oraș, va servi — după cuvântul celui de al doilea orator — îmbărbătarea generațiilor viitoare la muncă dezinteresată, abnegație și jertfă... Impresie profundă au cauzat cele câteva cuvinte de mulțumire rostite de văduva soție a bravului General; era întreg sufletul său îndurerat dar satisfăcut de recunoștința posterității, cuprins în acele duioase tremururi de cuvinte...

De aci s'a făcut procesiune la cimiterile eroilor, unde deasemenea s'au rostit cuvântări.

*

Vineri 10 Mai ne-a fost dat să vedem o monumentală sărbătoare a sufletului românesc din oraș și din mari îndepărtări. Țăranii noștri, îndemnați de preoți și învățători, au pornit să asiste la solemnități, în număr neobicinuit de mare. Și într'adevăr au și avut ce vedea. Pe o splendidă zi cu soare de Maiu, asupra Caransebeșului se sălășluisse atâta bucurie și entuziasm, că văzduhul, ca și inimile erau numai vibrație de armonios simțământ național...

După serviciul divin săvârșit de P. On. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu, asistat de toți preoții, din Loc precum și de diaconii episcopesci — a urmat o binesimțită cuvântare a veteranului protopop al Caransebeșului. Urcă apoi tribuna dl Gh. Murgu, delegat oficial din București, întreținându-ne cu o preafrumoasă cuvântare, în care nu știai ce să admiri limpezimea cugetului, în espunerea sistematică a evoluției ideii de unire, ori caldul sentiment cu care și-a îmbrăcat cuvintele de laudă aduse trecutului acestui popor. Pas cu pas urmărind această idee, arată cum sufletul românesc a promovat-o din generații în generații — până când în sfârșit a ajuns ceasul bun de acum zece ani... Aduce omagiile și salutul acestui popor liber, marilor națiuni aliate și îndeosebi Franței celei bune.

Urmează apoi cuvântarea de caldă îmbărbătare a Dlui colonel Savu adresată în special soldaților și prin gura lor, țării întregi.

După încheierea acestora se răsădește în parcul din piață „stejarul unirii” simbol al puterii și al vitalității acestui popor.

Conductele istorice, cu *Traian și Decebal; Horia Cloșca și Crișan; Vodă Cuza și Unirea ș. a. ș. a.* au evocat duioase scene din trecutul nostru sbuciumat. Deasemenea mișcătoare a fost defilarea foștilor legionari voluntari. Interesante au fost apoi conductele etnografice și cele ale Germanilor din jur.

Toată lauda acestor binecunoscute evocări revine Dlui profesor de teologie *Dr. Dimitrie Cioloca*, ajutat în neobositu-i zel de către direcțiunea școlii normale și a celei de menaj.

După masă s'au ținut diferite exerciții de gimnastică și sport, executate în curtea liceului de către elevii de acolo și cei dela școala normală.

Seara s'a dat un binecunoscut concert de gală — cor și orchestră — condus de primarul orașului Dl F. Pauck. Furtunoasele aplauze — îndeosebi la „îngerul a strigat” au vizat atât pe conducător, cât mai ales au prilejuit o caldă manifestație omagială autorului, valorosului compozitor A. Sequens. Conferința Dlui prof. M. Armaș a încheiat potrivit finalul frumoaselor serbări jubilaré.

Un comitet de patronare a monumentelor istorice. S'a instituit un comitet de patronare a monumentelor istorice sub președinția Alteței Sale Regale Principesei Elena. Membrii acestui comitet, cu sucursale în fiecare județ, vor fi aleși de Alteța Sa Regală și de președintele Comisiunii monumentelor istorice.

Mulțumită publică. Asociația misionară a stud. an. III dela Acad. Teologică din loc aduce — și pe această cale — mulțumită Băncii Poporale care, prin Dl Director Isidor Tătariu, i-a venit în ajutor — pentru preîntâmpinarea cheltuielilor în activitatea ce desfășoară prin sate — sporind fondurile asociației cu frumoasa sumă de 5000 (cinci mii) lei. Deasemenea mulțumește și Primăriei orașului pentru bunăvoința arătată prin punerea la dispoziție a camionului pentru a înlesni numitei asociații deplasarea la sate.

Publicațiune de licitație.

În urma concluzului adunării eparhiale dtdo 29 Aprilie a. c. și pe baza decisului consiliului eparhial dtdo 8 Mai a. c. Nr. 2511 E/1929 se publică licitație minuindă cu oferte închise și sigilate pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a unui internat în Caransebeș și anume a părții de edificiu, indicate în plan cu culoare roșie, cu un front de 37'15 metri astfel, ca zidurile să fie puse sub acoperământ.

Planul, devizul de spese și condițiunile de licitație se pot vedea în cancelaria secției economice a Consiliului eparhial în Caransebeș în cursul orelor oficiale.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de șesă (6) % din suma de 2,376.770 Lei, adecă din valoarea totală a lucrărilor după devizul de spese și anume în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile. Afară de aceea se va reținea câte zece (10) % din fiecare rată, devenită scadentă a prețului lucrărilor.

Antreprenorul, pe care va rămânea lucrarea, va solvi proiectantului suma prevăzută în condițiunile de licitație pentru elaboratele acestuia și are să supoarte în întregime atât impozitul proporțional după contract, cât și celelalte sarcini cuprinse în condițiunile de licitație.

Concurenții nu pot pretinde nici diurne, nici spese de călătorie, nici altfel de spese.

Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului și-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor intrate fără considerare la rezultatul licitației și a da lucrările spre executare aceluia întreprinzător, în care va avea mai mare încredere, sau eventual a respinge toate ofertele fără nici o motivare.

Ofertele închise și sigilate au se între pe adresa „Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului” în Caransebeș până Joi în 30 Mai 1929 la orele 12 din zi.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial, ținută în 8 Mai 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Judecătoria Ocolului Orșova secția cf.

Nr. 275/1929 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Firmă Andrei Hefter contra urmăritului Enache Lalescu pentru 3300 lei capital și acc.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Mehadia, circumscripția judecătorei ocolului Orșova, cuprinse în cf. a comunei Mehadia N-rul foii cf. 1334 Nr. de ordine a 1/10 parte dela casa Nr. 491 cu 120 stp. proprietatea urmăritului cu prețul strigării de 10.000 lei pentru incasarea creanței de 3300 Lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de **23 luna Maiu anul 1929 ora 3 p. m. la casa comunală a comunei Mehadia.**

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeaș parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Data în Orșova, la 16 luna. Februarie anul 1929.
ss. **Al. Niculescu** jud. ss. **Ign. Valean** dir. de cf. pentru conformitate

Stan.**Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.**

No. 540/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiie de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Martin Novac din Marga contra urmăriților Balanescu Pavel și soția sa Ardelean Ioana din Marga la cererea urmăritului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144. 146. 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Marga (din circumscripția Jud. mixte Caransebeș) Nr. cf. 1360 Nr. top. 76/1 Intravilan el. II. fânați 100 stp. prețul de strigare 5000 lei; pentru incasarea creanței de 1700 lei capital, interese de 12% dela 21 Septembre 1927, spese din proces și de executare de 1320 lei, fixate până acum, spese de 359 lei 75 bani fixate până acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **13 Iunie 1929, ora 10 la casa comunală a comunei Marga.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908):

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 23 Februarie 1929.

pentru conformitate:

L. Bria p. dir. c. f.**N. Postelnicu:** mp. jud. șef.**AVIZ!**

Se aduce la cunoștință, că am instalat în orașul **Caransebeș**, Str. Orșovei No. 159 în casele (fost BREIT LUDOVIC) azi proprietatea D-lui **Bojin Ion**, o

Mașină de dărăcit și pieptenat lâna

Prețul 10 Lei la kg.

Se lucrează bine și eftin. — Cumpărăm și vindem lâna de tot soiul, spălată și căerită, bună pentru tors.

Cu toată stima

Ioan Șerbănescu.

Rugăm pe D-nii Țreoți, Invătători și Primari, să binevoiască a aduce la cunoștința Onor. Public dela sate acest aviz important, fiind mai mult în interesul Onoratului Public dela sate.